

egressu erit. Sicut egressus est nudus de
utero matris sue sic reuertetur: et nichil auferet
secum de labore suo. Miserabilis proculus
infirmus. Quod uenit: sic reuertetur. Quid ergo
prodest ei quod laborauit inuitum? Quibus diebus
uite sue comedit in tenebris: et in curis multis:
et erumna atque tristitia. Hoc itaque uisum est michi
bonum: ut comedat quis et bibat: et fruatur
letitia re laboris sui: quo laborauit ipse sub
sole numero dierum uite sue: quod dedit ei deus:
et hec est pars illius. Et omni homini cui dedit
deus diuitias atque substantiam: potestatemque
ei tribuit: ut comedat ex eis: et fruatur parte
sua et letetur de labore suo: hoc est donum dei.
Non enim satis recordabitur dierum uite sue:
eo quod deus occupet delicias cor eius. **U**
Et aliud malum quod uidi sub sole: et quidem
frequens apud homines. Vir cui dedit deus diuitias
et substantiam: et honorem: et nichil deest aie
sue ex omnibus quod desiderat: nec tribuit ei
potestatem deus ut comedat ex eo: sed homo
regnat: uorabit illud. Hoc uanitas et magna
miseria est. Si genuerit quisquam rana liberos
et uixerit multos annos: et plures dies etatis
habuerit: et anima illi non utatur bonis
substantie sue: sepulturaque careat: de hoc
ego pronuncio quod melior illo sit abortiuus.
Frustra enim uenit: et pergit ad tenebras:
et obliuione delebit nomen eius. Non uidit
sol: neque cognouit distantiam boni et mali:
etiam si duobus milibus annis uixerit: et non
fuerit profectus bonis. Nonne ad unum locum
properant omnia: omnis labor hominis in ore
eius: sed anima eius non implebitur. Quid habet
amplius sapiens a stulto: et quid pauper nisi ut
pergat illuc ubi est uita? Melius est uidere
quod cupias: quam desiderare quod

nescias. Sed et hoc uanitas est: et presumptio
spiritus. Qui furcus est: iam uocatum est nomen
eius: et scit quod homo sit et non possit contra
fortem se inuidio contendere. Quia sunt plurima
multaque in disputando haec uanitas. **Q**uid
necesse est homini maiora se querere: cum ignoret
quid conducatur sibi in uita sua numero dierum
peregrinationis sue: et propter quod uelut umbra
preceat. Aut quis ei poterit indicare: quod possit
esse futurum sub sole? Melius est nomen boni
quam ugentis preciosa: et dies mortis die natiuitatis.
Melius est ire ad domum suam: quam ad domum
uiuum. Quia illa enim finis ridorum: amouet
hominem: et uires cogitat quid futurum sit.
Melior est ira risu: quia per tristitiam uultus
corrigitur: animus delinqueris. Cor sapientium
ubi tristitia est: et cor stultorum ubi letitia.
Melius est a sapiente corripiri quam a stulto
adulatione decipi: quia sicut sonat: spiritus
aruentium sub olla: sic fit stultus. Sed et hoc
uanitas. Calumnia conturbat sapientem: et perdit
roborem cordis eius. Melior est finis orationis
quam principium. Melior est patiens arrogare:
quam ira in sinu stulti requiescit. Ne dicas:
quid putas cause est quod priora tempora meliora
fuerint quam nunc sunt. Stulta est enim huiusmodi
interrogatio. Utilior est sapientia cum diuitiis
et magis prodest uidentibus sol. Sicut enim
progit sapientia: sic progit pecunia. Hoc autem
plus habet eruditio et sapientia: quod uitam
tribuit possessori suo. Considera opera dei:
quod nemo possit corrigere que ille desuperat. In die
bona fructus bonis: et mala die preceat. Sicut
enim habet sic et illa fecit deus: ut non inueniat
homo contra eum iustas

querimonias. Hec quod uidi in diebus uanitatis
meae. Iustus perit in iustitia sua: et impius
multo uiuit propter in malicia sua. Noli esse
iustus multum: neque plus sapias quam necesse
est ne obstupescas. Ne impius agas multum:
et noli esse stultus: ne moriaris in tempore non tuo.
Bonum est sustentare iustum: sed et ab illo ne
subtrahas manum tuam: quia qui timet deum
nichil negligit. Sapientia confortat iustum
sapientem: super decem principes ciuitatis. Non
est enim homo iustus in terra: qui faciat bonum
et non peccet. Sed et iudis sermonibus quod dicunt.
Ne accomodes cor tuum: ne forte audias secum
maledicere tibi. Scit enim conscientia tua: quia
et tu crebro maledixisti alijs. Lunda tempraui
in sapientia. Dixi. Sapienter efficiat: et ipsa
logi recessit a me multo magis quam erat.
Et alta profunditas: quis inueniet eam? Intraui
uniuersa animo meo: ut scirem et considerarem
et querebam sapientiam et rationem: et ut cognoscerem
impitiam stulti et errorem imprudentium.
Et inueni amarioris morte mulierem: que laqueus
venatorum est: et sagena cor eius. Vincula sunt
manus illius. Qui placet deo effugiet illam: qui
autem peccator est rapiet ab illa. Ecce hoc
inueni dixit ecclesiastes. Unum et alterum
inuenire rationem quam adhuc querebat anima
mea: et non inueni. Virum de mille unum
reperi: mulierem ex omnibus non inueni. Solummodo
hoc inueni: quod fecerit deus hominem rectum:
et ipse se infundens miscuit iniquis. Quis talis
ut sapiens est: et quod cognouit solutionem ubi
in uultu eius: et potestissimum faciem illi
commutabit. Ego quod regis obliuio: et precepta
iuramenti dei. Ne festinus recedere a facie eius:
neque permancas in opere

malo: quia omne quod uoluerit faciet: et sermo illius
potestate plenus est. Nec dicere ei quicquam
potest: quare ita facias. Qui custodit preceptum:
non reperiatur quicquam mali. Tempus et
responsione cor sapientis intelligit. Unum
negotio tempus est et oportunitas: et multa
hominis afflictio quia ignorat preterita: et futura
nullo scire potest nunc. Non est in hominis
potestate prohibere spiritum: nec habere potestatem
in die mortis: nec finem quiete ingruere bello:
neque saluabit impius impius. Omnia hec
consideraui: et dedi cor meum in iudicijs
operibus quod sunt sub sole. Incedit dominatur
homo homini in malum suum. Uidi impios
sepultos: qui etiam cum adhuc uiuerent
in loco sancto erant: et laudabantur in ciuitate
quasi iustorum operum. Sed et hoc uanitas est.
Et enim quia non profectus cito contra malos
sententia: absque timore ullo filij hominum
perpetrant mala. At tamen peccator ex eo quod
repentes facit malum et per patientiam
sustentatur: ego cognoui quod erit bonum
timentibus deum: qui uerent faciem eius. Non
sit bonum impio nec prolongent dies eius:
sed quasi umbra transeat: qui non timet
faciem domini. Est et alia uanitas quod
fit super terram. Sunt iusti quibus mala
proueniunt quasi opera egerint impii:
et sunt impii qui ita securi sunt: quasi
iustorum facta habeant. Sed et hoc uanitas
suum iudicio. Laudam igitur letitiam: quod
non esset homini bonum sub sole: nisi quod
comederet et biberet atque gauderet: et hoc
solum secum auferret de labore suo: omnibus
diebus uite sue quod dedit ei deus sub sole.
Et apposui cor meum ut scirem sapientiam:
et intelligerem distationem quod uerbat in terra.
Est homo qui diebus et noctibus somnum non
capit oculis. Et intellegi: quod omnium operum
dei nullum possit